

ת"פ 47721/08/18 - מדינת ישראל נגד סלאם אלקשחר

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 47721-08-18 מדינת ישראל נ' אלקשחר
תיק חיצוני: ת.ר. 69219/17

בפני כבוד השופטת ענת חולתא
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשמים סלאם אלקשחר

זכר דין

- ביום 1.4.19 הורשע הנאשם, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של שהייה בשמורת טבע מעבר לשעות שנקבעו, בניגוד לתקנה 3 לתקנות שמורות הטבע (סדרים והתנהגות), תשל"ט-1979 (להלן: "התקנות") ביחד עם סעיף 57(ב) לחוק גנים לאומיים, שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה, התשנ"ח-1998 (להלן: "החוק") וכן בעבירה של אי ציות להוראות הרשות בניגוד לתקנה 15 לתקנות ביחד עם סעיף 57(ב) לחוק.
- בהכרעת דין נקבע, שביום 8.10.17 סמוך לשעה 21:15, הנאשם נכנס לשמורת הטבע מצלעות המכתש הגדול ושהה בה לאחר רדת החשיכה, בניגוד לשילוט המוצב במקום, וכן לא ציית לדרישת הפקח להזדהות בפניו בתעודת זהות.
- במסגרת הטיעון לעונש, המאשימה עתרה להטלת קנס בגובה שילוש סכום הקנס המקורי (העומד על 1,095 ₪) וחתימה על התחייבות. המדינה עמדה על כך, שהנאשם ניהל משפט במלואו, עמד על הבאת כל העדים לבית המשפט, לרבות עובדת ציבור שהכינה תעודת עובד ציבור. זאת, אף שלמעשה לא היתה מחלוקת על העובדות. נטען, כי מדובר בהתנהלות של הנעת המערכת באופן הסותר את ההיגיון הטמון בבסיס האכיפה של ברירות משפט. על כן, יש מקום להחמרה בעונש.
- הנאשם חזר במסגרת הטיעון לעונש על טענותיו ביחס לאחריות, אשר נדחו. הנאשם עומד על זכותו לשהות במקום, אותו הוא רואה כחלק מתחום המחיה של שבטו וחזר על הטענה, כי ביתו נמצא בתחומי השמורה עוד טרם הכרזתה, מאז 1970 ולא ניתן לשלול את תנועתו החופשית בשביל ציבורי. הנאשם גם חזר על טענתו, שאין שילוט במקום. הנאשם ביקש שלא לקבוע מועד להשמעת גזר הדין, בשל הטרחה הכרוכה בהגעה לבית המשפט וביקש לשלוח לו את גזר הדין לכתובת אותה מסר.
- בבסיס העבירות בהן הורשע הנאשם טמון האיוון הערכי שבין הצורך בשמירה על ערכי הטבע, הנגשתם לציבור, ושמירה על שלום הציבור ועל בטחונו. כן מצוי הערך החברתי של הגנה על עובדי הציבור המבצעים את מלאכתם על פי חוק ושמירה על שלטון החוק ועל כבודו של מערכת האכיפה.
- במקרה זה הנאשם נהג ברכב בשטח השמורה מחוץ לשעות שנקבעו ובשעת חשיכה. בכך פגע הן בערכים שנועדו להגן ולשמור על ערכי הטבע ועל השמורה והן באלה שנועדו לשמור ולהגן על שלום הציבור. אין מחלוקת, כי הסיכונים הפוטנציאליים הטמונים בהתנהגות הנאשם - הן לערכי הטבע ולשמורה והן לשלום הציבור ובטחונו - לא התממשו במקרה זה.
- בהמשך לכך, הנאשם סירב לבקשת פקח להזדהות, סירב לבקשתו להתלוות אליו לתחנת משטרה והפקח נאלץ להזעיק למקום משטרה על מנת שתסייע לו בזיהוי הנאשם. העסקת גורמי אכיפה מעבר לנחוץ ולדרוש בשל סירוב להזדהות ולשתף פעולה עם גורם מוסמך, מעבר לזלזול שהיא מבטאת כלפי הרשויות יש בה גם פגיעה בציבור ובכספי הציבור.
- העונש המקסימלי הקבוע בחוק בגין העבירות אותן ביצע הנאשם הוא 6 חודשי מאסר. העונש המינימאלי, הלכה למעשה, הוא סכום הקנס המקורי. בשים לב לעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה - שאני קובעת אותה כבינונית-נמוכה - אני סבורה כי מתחם העונש ההולם הוא קנס בגובה שני בין פי 2-10 מסכום הקנס המקורי, ועונשים נלווים צופי פני עתיד בדמות התחייבות או אף מאסר מותנה.
- בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם, לקחתי בחשבון במקרה זה את הצורך בהרתעת הרבים מפני ביצוע עבירות דומות וכן מצאתי שיש מקום לתת משקל מיוחד לצורך בהרתעת היחיד במקרה זה, לאור הקבלה המוגבלת שהפגין הנאשם במהלך ההליך - לרבות לאחר מתן הכרעת הדין - לעצם תחולת החוק עליו ולצורך לציית לחוק ולפעול על פיו. הנאשם לא הביע חרטה על מעשיו ולא נטל כל אחריות בגין התנהלותו. לקולא, לקחתי בחשבון שאין לנאשם רישום פלילי קודם. הנאשם, למעשה, לא העלה טיעונים המצדיקים הקלה בעונשו ואולם ממכלול ההתנהלות אני מניחה, לזכות הנאשם ולטובתו, כי מצבו הכלכלי אינו שפיר וזאת לצורך קביעת הרכיב הכספי בענישה.
- במכלול הנתונים, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:
 - א. קנס כספי בסך 2,500 ₪ או 25 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.7.19.
 - ב. התחייבות כספית בסך 2,500 ₪ שלא לעבור עבירה בה הורשע בתוך שנתיים מיום החתימה על ההתחייבות. הנאשם יחתום על ההתחייבות לכל המאוחר עד יום 1.7.19, שאם לא כן, ייאסר למשך 12 יום.
 - הנאשם רשאי לחתום על ההתחייבות בבית המשפט בבאר שבע.
 - המזכירות תמציא גזר הדין למאשימה וכן תשלח את גזר הדין לנאשם לכתובת אותה מסר בדיון האחרון ובמקביל תודיע לנאשם טלפונית, במספר אותו מסר בדיון האחרון.
 - תיק מוצגים מקורי יוחזר למאשימה באמצעות המזכירות.
 - זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, כ"ד ניסן תשע"ט, 29 אפריל 2019, בהעדר
הצדדים.